

شاکل

ایم فل اسکالر، شعبہ پشتو، عبدالولی خان یونیورسٹی مردان، خیبر پختونخواہ۔

ڈاکٹر سید ظفر اللہ بخشا

اسسٹنٹ پروفیسر، شعبہ پشتو، عبدالولی خان یونیورسٹی مردان، خیبر پختونخواہ۔

مس گلینہ بی بی

لیکچرار، شعبہ پشتو، عبدالولی خان یونیورسٹی مردان، خیبر پختونخواہ۔

د رځرو گلونه، یستو ادبی سباوون یارحسین (صوابی) تذکری تنقیدی جاج

Sana Gul *

MPhil Scholar, Department of Pashto, AWKUM.

Dr. Syed Zafar Ullah Bakhshali

Assistant Professor, Department of Pashto, AWKUM.

Ms. Nagina Bibi

Lecturer, Department of Pashto, AWKUM

***Corresponding Author:**

A critical review of Literary Tazkira " Da Razarro Gulona "

Tazkira writing is a very important and special art, and the significance and usefulness of literary Tazkiras cannot be denied in any era. A Tazkira is considered a type of prose in literature which, in general, refers to a composition that contains the introduction, life accounts, and artistic contributions of people associated with a particular field of life. In every period, Tazkira has been regarded as an important literary genre. In the ancient history of Pashto literature as well, the importance of Tazkiras is clearly visible. "Darzhro Gulona" is a Tazkira of Pashto Adabi Sabaun by Yar Hussain (Swabi). This Tazkira "Darzhro Gulona" was published by Abasin Printing Press, Peshawar, in the year 2010, and it was compiled and edited by Adil Pashtunyar, Shad Ali Khan Shad, and Tariq Ali Khil.

In this research paper, a critical review of the Tazkira “Darzhro Guluna” has been taken.

Key Words: *Tazkira Writing, “Darzhro Guluna, Pashto Adabi Sabaun, Adil Pashtunyar, Shad Ali Khan Shad, and Tariq Ali Khil.*

تذکرہ نگاری یو ډېر مهم او ځانگړې فن دے او د ادبي تذکرو اهمیت او افادیت نه په هېڅ یو دور کېنې انکار ممکن نه دے۔ تذکره د ادب د نثري صنف یو قسم دے چې په عمومي توگه هغه تصنیف ته وئیلے شي چې پکښې د ژوند د یوې شعبي سره د تړلي خلقو پېژندگلو، د ژوند احوال او د فن یادونه شوې وي۔

"تذکره" د عربي ژبې ټکه دے چې د ذکر کولو او یادداشت په توگه راوړي شوه دے۔ مولانا وحید الزمان قاسمي کیرانوي د "تذکره" معنی "یادگار" لیکي۔
فرهنگ آصفیه لغت کېنې د "تذکره" په حقله داسې لیکلے شوي دي:

"یاد، یادداشت، بیان، یادگار، تاریخ، واقعات، سرگزشت، سوانح عمری، وه کتاب جس میں شعراء کا حال لکھا جاتا ہے"۔^۲

په اړو تذکره نگاری کېنې ډاکټر رئیس احمد د تذکري په حقله خپل تحقیق داسې وړاندې کوي:

ترجمه: تذکره د عربي ژبې ټکه دے او د دې لغوي معنی ذکر، یاد، یادداشت، بیان، یادگار، تاریخي واقعات او ژوند لیک وغېره دي۔ خو په عربي، فارسي او اردو ژبو کېنې په اصطلاح کېنې تذکره هغه کتاب ته وائي چې د شاعرانو مختصر د ژوند حالات او پېژندگلو او د کلام نمونه ورکړے شوي وي۔^۳

تذکره په هر دور کېنې یو مهم ادبي صنف گڼلے شوه دے۔ د پښتو ادب په لرغوني تاریخ کېنې هم

د تذکرو اهمیت جوت په نظر راځي — د پښتو ادب نه علاوه د تذکره نگاري روايت په فارسي او اردو ادب کې هم جوت دے — په دې حقله سعيد احمد ساحل ليکي:

"په مشرقي ادبياتو کې تذکره نگاري ته ډير اهمیت حاصل دے او د دې روايت ډير زور او پخوانۍ دے — دې فن ته په خصوصي توگه په برصغير کې پاملرنه شوې ده — په فارسي، اردو او پښتو کې په دې حواله د قدر وړ کار شوې دے"

د پښتو ادب په معلومو تذکرو کې يو زغلنده نظر واچولې شي نو په معلوم ادب کې ورومې تذکره "تذکره الاولياء" ده چې د سليمان ماکو تذکره ده — او له بده مرغه د دې تذکرې صرف اووه پاڼې معلومې دي کومې دې د علامه حبيبي په زيار منظر عام ته راغلي دي او د ليکلو تاريخ يې خواؤ شا کال ۶۱۲ هـ دے —

په دې حواله حبيب الله رفيع ليکي:

"تذکره الاولياء" تر اوسه د پښتو لومړنۍ تذکره ده چې مونږ يې پېژنو او څو پاڼې يې لاس ته راغلي دي"

د دې تذکرې په حقله يوه مستنده حواله د عبدالحی حبيبي ده د هغه د وېنا تر مخه "د پښتو ژبې له پخوانو ليکوالو او نثر ليکونکو څخه چې تر اوسه معلوم شوي دي يو غټ او مقتدر ليکوال سليمان ماکو دے — — — — د ا کتاب متاسفانه چې ټول اوس ورک دے خو لومړي اووه مخه يې ما تر ۱۳۱۹ ش کال د مخه په قندهار کې وموندل"

د تذکره الاولياء نه وروستو دوېمه پښتو تذکره "تاريخ سوري" ده^۷ —

درېمه معلومه تذکره په پښتو ادب کې "اعلام اللوزي في الاخبار اللودي" گنلے کيږي^۸ —

د تذکرو په لړ کښې یوه مهمه او تر ټولو بشپړه تذکره د محمد هوتک پټه خزانه ده – د دې تذکرې په حقله سعید احمد ساحل لیکي:

"په پښتو ادب کښې د محمد بن داؤد هوتک "پټه خزانه" یوه بشپړه تذکره ده چې په ۱۱۴۴ هجری کښې لیکلې شوې ده – دا تذکره په بنیادي ډول په درې برخو کښې ویشلې شوې ده – ورومبې برخه په پخوانیو لیکوالانو، دویمه برخه په هم عصرو لیکوالانو او درېمه برخه په زنانه لیکوالانو مشتمل ده"^۹

د "پټه خزانه" لیکوال ممد هوتک د دې تذکرې په حقله په خپله داسې لیکي:

"ښکاره دې وي چې له دیرشو کالو راهسې د ډېرو شاعراو د پښتنو احوالونه راټول کړي دي – – – د دې کتاب نوم دئ (پټه خزانه) ځکه چې دلته هغه احوالونه راغلي دي چې پټ و او نه و ښکاره، خالق تعالی دې ټول مسلمانان وبخښي او زموږ د پادشاه سیوري دې تل وي او دايم – په دغه کتاب چې ما په کښلو ابتداء وکا ورځ وه د جمعي ۱۶ د جمادي الثاني سنه وه ۱۱۴۱ هجري"^{۱۰}

د پښتو لیکوالونه علاوه مستشرقینو چې د پښتو ادب ځولۍ ته کومې بخښنې کړي دي په هغې کښې تذکري هم د یادوني وړ دي – د مثال په توګه د مېجر راورټي "کلشن روه" او "سلیکشن فرام دي پوئټري آف افغانز"، "کلید افغاني" جېمز ډار میسټېټر "د پښتونخوا د شعر هار و بهار"^{۱۱} د مستشرقینو نه وروستو د تذکره نگارۍ رواج عام شو ښکاري – په دې حواله ډاکټر عبدالله جان عابد لیکي چې:

ترجمه: په جديدي دور کښې د تذکره نگارۍ پېلات د علامه عبدالحی حبیبي د

زیار نتیجه ده په "طلوع افغان" کښې د "تاریخچه شعر پښتو" په نامه هغه د تذکره نگاری اغاز په ۱۹۳۵ء کښې کړې وه په دې کښې هغه د پښتو د خلور سوه زرو او نوې شاعرانو پېژندگلو وړاندې کړې ده کله چې بیا هغه ته د پښتو ټولنې کابل مشري ورکړه شوه - د "پښتانه شعراء" په نوم یې د زرو شاعرانو د تذکره نویوسې یوه منظمه سلسله پېل کړه - د دې ورومې جلد یې په خپله مرتب کړو چې پکښې د سلو شاعرانو احوال او د هغوی د کلام نمونې وړاندې کړي دا په ورومې ځل په ۱۹۹۱ء کښې د پښتو ټلنه کابل په اهتمام سره چاپ شو" ۱۲

دغه شان د تذکره نویوسې یوه نه ختمیدونکې سلسله روانه شوه او په بېلا بېلو وختونو کښې د مختلفو سیمو یا ټولنو تذکرې چاپ کېدل شروع شوي - د تذکره نگاری دا لړۍ ډیره اوږده ده - "د رځرو گلونه" هم د تذکرو د دې لړۍ یوه کړۍ ده - "د رځرو گلونه د پښتو ادبي سباؤن یارحسېن (صوابی) تذکره ده - د رځرو په حقله جمشېد انجم لیکي:

"رز (رځر) د مندر زوې وو - د رځر خلور زامن وو - - - د ملک اولاد په ملک زئ سره یادیږي - دا هم په نورو گڼو خپلونو کښې تقسیم شوي دي چې په هغوي کښې آله داد خېل، میرداد خېل، کریم داد خېل، اسماعیل خېل وغېره شامل د - دې وخت کښې دا خپلونه او قبیلې په یارحسېن، یعقوبی، بازارگی او شېردره کلو کښې اباد دي" ۱۳

دا تذکره "د رځرو گلونه" اباسین پرنټنگ پریس پېښور په کال ۲۰۱۰ء کېږي چاپ کړې ده چې ترتیب او تدوین یې عادل پښتونیار، شادعلي خان شاد او طارق علي خېل کړې دے^{۱۴} -

د تذکري وروبی تړون په دې ډول دے:
"د هغه پښتنو شاه زلمو او جونو په نوم، د چا پښتنه وینه کېږي چې د پت، ښېگړې، تورې، وفا او ننگ بڅري غورځنگونه وهي"^{۱۵}

په ورومبي تړون پسې فوراً یو دوهم تړون هم د ورومبي تړون په مخ خه په دې ډول دے:
"د پښتو ادبي سباؤن هغه ټولو مخلصو ملگرو په نوم چا چې د زړه په وینو د پښتو ادبي سباؤن ټولنه تر دې دمه ژوندی او ګړندی ساتلې ده"^{۱۶}

دا تذکره په ۱۸۱ مخونو مشتمله ده - او په شاپانه یې د کابینې د غړو تفصیلات په دې ډول ورکړې شوي دي -

سرپرست اعلیٰ: حاجي اسرار الدین اسرار (ریټائرډ ډي اېس پي)، صدر سید ګران باچا ګران، نائب صدر: سبز علي غمزه، ستر سېکتر: عادل پښتونیار، کشر سېکتر: جمشید انجم، خزانچي: شاد علي خان شاد، پرېس سېکتر: همایون شاهین او ادبي مشیر اورنگزېب مجاز^{۱۷} - په دې تذکره کېږي د اوویشو شاعرانو پېژندګلو او د هغوي د کلام نمونې وړاندې شوي دي - د ددغه شاعرانو نومونه دا دي.

اسرار الدین اسرار ، نورالبصر شباب ، سبز علي غمزه ، شاد علي خان شاد، شماس خان خادم ، عادل پښتونیار، همایون شاهین ، خېرالارمان ارمانی، سیدالابرار ابرار، سیدالامین بسمل، افتخار علي فرهاد ، عاشق علي عاشق ، سرزمین سندان، شاهد خان شاهد، علي سید سمی، میر اکبر شان، نورالامین دلسوز، ظاهر زمان ظاهر ،

ممتاز حسين صميم ، انعام الرحمن مجبور
، سيد عرب علي علي، جمشيد انجم، طارق
علي خليل، ظهور احمد ظهور ، محمد طيب
احساس، سيد گران باچا گران ، منيجر
وصال محمد خان"^{۱۸}

د تذکري د شاعرانو د فهرست نه پس ثناء او
بيا نعت شريف چاپ دے او ورپسې "زما ليک او د
رخرو گلونه" په نوم د حاجي علي بهادر اثر
مدیر حجره (سلسله وار) ستر سيکتر پښتانه ادي
ليکوال صوابي سريزه چاپ ده - دويم تاچرات د
اسرار الدين اسرار خوک چې د پښتو ادبي ساؤن
يار حسين سرپرست اعلي دے، "خپلي وېنا ته توجه
غواړم" د سرخط لاندي ليکلي دي او بيا "رخرو او
د رخرو گلونه" د سرخط لاندي د پښتو ادبي ساؤن
يارحسين کشر سيکتر جمشيد انجم په خپل ليک کښي
د رخرو تاريخ، په شجره نسب او د استوگني ځاي
او د رخرو دود دستور وغېره په بابله تفصيل
وراندې کړے دے - په دې تذکره کښي ټول ټال ۹۵
غزلې، ۱۱۵ نظمونه او پينځه قطعي ورکړے شوي دے -
په نظمونو کښي ثناء، مناجات، نعتونه او يوه
چاربيته هم شامله ده - که د تذکري په طبعي
حالت حث وکړو نو د کتاب جلد بندي کمزوري ده
او د دې نه علاوه داسي ښکاري چې د ټاټل
ډيزايننگ باندې هم خاص توجه نه ده شوې د دي
سره ره د کاغذ معيار هم کمزورے ساتلے شوے دے
دغه د ټولني د مالي ستونزې له وجې کېدے شي -
د ټولني سرپرست اعلي اسرار الدين په خپله
سريزه کښي ليکي چې:

"زمونږ وسائل کم او مسائل ډير دي"^{۱۹}

د دې تذکري د لنډيز وړاندې کولو نه پس د
تذکري تنقيدي جاج پله راځو -
د پښتو ادبي ساؤن يارحسين (صوابي) دا کاوش د
ستائيلو وړ دے چې د خپل عصر ليوالان ژوندي
ساتل بي شکه د لوي زړه د خاوندانو کار وي -
او د پښتو ادبي، ساؤن يار حسين (صوابي)

ټولنه د یو زړه چاودون او کړاؤ نه پس ادب ته
دا تذکره ډالۍ کوي - په دې حواله حاجي علي
بهادر اثر لیکي:

هسې خو د پښتو ادبي سباؤن نوم په
خله اخستل اسان دي خو د دې ټولنې
تخلیق ته په ژور نظر کتو سره به
پوهان گوته په خله پاتې شي - پښتو
ادبي سباؤن یو ډیر لوړ تاریخ لري
دا نوم د تورو تیاریو او تورتمونو
نه راوتی یو حقیقي او روښانه
سباؤن نوم د^{۲۰}

په فکري توګه په دې تذکره کې د معیاري لیک
شاملولو هڅې په نظر راځي، مرتب کوؤکو د دې
خبرې شعوري کوشش کړی د چې د معیار نه پرېوتې
خیال او ځای ورنه کړي بلکې د معاشرې سپېڅلي
احساسات د دې تذکري په ذریعه خوندي کړي - د
مثال په توګه په تذکره کې شامل کړی شوي
اخلاقي نظرونه لکه بندګي، غریب پلار، غریبه
لور، د مور په یاد کې، خپلې مورته وغېره -
"حقیقت نه پټیږي" نظم د اخلاقي درس یو ښائته
نظم د چې ټول د اخلاقیاتو په درس اډانه د -
د نمونې په توګه دا شعرونه:

دروند وي کانه په خپل ځای باندې چې
پروت وي
که به ځایه شي به قدره په خپل ځان
که^{۲۱}

په "بندګي" نظم کې د خدای احسانات او د دنیا
د ژوند د سختو په صبر و تحمل سره د برداشت
درس ورکړی شوی د:

محترم چې یې پېدا کړی په
عالم کې
د خالق د دې انعام
نگهبان اوسه^{۲۲}

نظم سپرله هم په فني او فكري توگه شائسته نظم دے چې منظر نگاري، حسن او رومانويت سره د مينې محبت پيغام ورکوي^{۲۳} -

په دې تذکره کېنې په فكري توگه مذهب طرف ته هم رجان زيات په نظر راځي - د تذکري د فهرست نه پس د سريزو او شعرونه وړاندې د خداے پاک حمد و ثنا په غرض "ثناء" او بيا نعت شريف ورکړے شوے دے چې د مرتب کوونکو مذهبي رجحان په گوته کوي^{۲۴} -

هم دغه رجحان په "مناجات" او "نعت شريف" په شاملولو نور هم قوي کيږي - که د تذکري په فني اړخ خبره وکړے شي د فن په لحاظ هم دا تذکره په ما د ستايلو وړ خوبي لري - د مثال په توگه د شعري اصنافو د بېلابېلو قسمونو شاملول د دې خبرې دليل دے چې مرتب کوونکو د ادب د خدمت په جذبه دا تذکره مرتب کړې ده - په تذکره کېنې څنگه چې وړاندې ذکر وکړے شو، د نظم سهر سره غلزي، قطعات، مناجات وغيره هم شامل کړے شوي دي - چې په فكري توگه هم او په فني لحاظ هم دا تذکره يوه بشپړه تذکره ثابتي - په نظمونو کېنې مزاحيه نظم "پيشو" يو مزاحيه نظم دے چې په صنفی اعتبار د تذکري ارزښت لا سېوا کوي -

څنگه چې د ادبي تذکرو يو روايت راروان دے چې د تذکرو د شامل شاعرانو يا اديبانو شاملولو د يو خاص فارمېټ په حساب وي په تذکره کېنې د شاعرانو د کوائفو د اندراج د پاره يو جدول قسم فارمېټ استعمال شوے دے چې پکېنې د شاعر نوم، د شاعر د پلار نوم، کله، چم او عمر اندراج پکېنې شوے دے کوم چې د شاعرانو بنيادي پېژندگلو وړاندې کوي -

د مذکوره بالا خصوصياتو نه علاوه دا تذکره څه کمې او خامې هم لري چې محض د ادبي تنقيد په غرض وړاندې کولے شي - څنگه چې اسرارالدين اسرار په خپلو خبرو کېنې وائي:

"امید لرم چي د هرې طبقې او سيمي
قاري چي دا كتاب ولولي كه غواړي نو
مونږ ته به زمونږ كموري او كمې په
مناسب انداز په گوته كړي - مونږ به
د هغوي شكرپه ادا كوو او د هغوي د
لارښودنې په رڼا كښې به خپله اصلاح
او كړو"^{۲۵}

د اسرار الدين اسرار دغه وېنا بې شكه
چي د ډيرې ستاينې وړ ده او د ادبي روپي
څرگدونه ترې كيږي - د تذكرې بنيادي مقصد
د يو خاص دور د شاعرانو د كلامونو د
خوندي كول وي خو په داسې صورت كښې چي د
شاعر پوره پوره پېژندگلو هم وشي د دې
مقصد د پاره په عمومي توگه مرتب كوونكې
د شاعر د حالات ژوند يوه مختصره خو جامع
تبصره وړاندي كوي او عموماً د يو
مختصرتوب چي يو پېراگراف يا زيات كېدې
شي - د شاعر پېژندگلو وړاندې كوي چي
نوم، د پلار نوم، تاريخ پېدايش، كه مړ وي
د وفات نېټه، روزگار تعليمي قابليت
وغيره وړاندي كوي - په مذكوره تذكره كښې
مرتب كوونكې پهدې حواله د غير سنجيدگي
مظاهره كوي او څه خصوصي فارمېټ يې نه دې
ترتيب كړې چي په لوستونكو ډير ښه ثر نه
پرېباسي -

د ورومې شاعر اسرار الدين اسرار په پېژندگلو
كښې نوم، د پلار نوم، كلې، چم او عمر وركړې
شوې دې - چي لوستونكو ته دا تاثر وركوي چي دا
مندرجات به په راروانه ټولنه تذكره كښې هم
دغسې برقرار ساتلې شوې وي خو له بده مرغه هم
په دې مخ دغه مندرجات چي قاري لولي نو د "چم"
په تفصيل كښې حالې خالي پاتې شوې دې كوم چي په
اوله سر كښې په لوستوكي ډير بد تاثر پاتې
كوي^{۲۶} -

دلته تر ټولو مهمه خبره دا ده چې په تذکره کښې شامل ټول شاعران د یوې علاقې سره تعلق لرونکي دي او مرتب کوونکې هم د دې علاقې دے او په تېره تېره د ټولنې ټول غړي په ذاتي توګه یو بل پېژني، اسرارالدین اسرار چې د ټولنې سرپرست اعلی دے، د هغه د چم نوم نه لیکل یوه لویه خامي ښکایر چې د نظر انداز کولو جوګه بالکل نه ده –

دویمه مهمه خبره دا ده چې شخصي یا داسې پېژندګلو په داسې شکل کښې ورکول په یوه ادبي تذکره کښې ډیره بې خوندي پېدا کوي د دلیل په توګه د پېژندګو فارمېټ دلته اړو مرو وړاندي کووم –

اسرار الدین اسرار، د پلار نوم سېفور خان، کله: سوډهیر

چم

عمر ۷۶ سال ۲۷

د ادبي تذکري د پاره باند چې بیانيه طریقه کار خپل کړې شي –

دویم شاعر نورالبصر شباب دے د دے د کوائفو په اندراج کښې هم دغه ستونزه مخې ته راځي چې د ورومبي شاعر د ورکړې شوې تفصیلات سره سمون نه خویر بلې د دې تذکره شاعر "عمر" پکښې نه دے ورکړې شوې –^{۲۸}

د شاد علي خان د عمر خانۍ خالي پرېښودې شوې – شماس خان خادم، عادل پشتونیار، خېرالامان ارمني، افتخار علي، فرهاد علي سید سمی، میر اکبر شان، ممتاز حسین صمیم، انعام الرحمن، مجبور او جمشید انجم عمرونه نه دي لیکلې شوې –

د سید الاسرار د پېدائش د تاریخ اندراج اود تعلیمي قابلیت اندراج په وائفو کښې نوې اضافه ده – سید الامین بسمل سره د عهدې تفصیلات هم لیکلي شوي دي –

د سرزمین سندان تعلیمی قابلیت درج شوه
دے - خو د تعلیمی قابلیت خناه خالی پاتی شوې
ده او هېڅ قسمه تفصیل نه لري - شاهد خان شاهد
په پېژندگلو کېږي په نوي اضافیسره د پېدائش
وخت اندراج شوه دے خو له بده مرغه هغه ځای
خالی پروتے دے او هېڅ قسمه تفصیل نه لري -
طارق علي خليل سره د ټولنې د عهدې
اندراج هم د نورو شاعرانو د پېژندگلو متعلق
معلوماتو سره تضاد لري -

يوه ډېره ناشوني خبره په دې تذکره کېږي
هغه وخت په نظر راشي چې لوستونکي د سيد گران
باچا تر کلامه ورسې د سيد گران باچا د
پېژندگلو هېڅ قسمه هڅه نه ده شوې او د دې
شاعر کلام داسې ورکړے شوه دے چې د ورومبي کلام
په سر د شاعر نوم ليکله شوه دے - بيا ورپسې
درې کلامونه په اخره کېږي د شاعر نوم درج دے او
د پينځم کلام نه بيا اول په سر د شاعر نوم دے
او بيا کلام دے چې د تذکرې د مرتب کولو په وخت
د مرتب کوونکو په غېر سنجيده رويه يو لوی
سوال راپورته کوي -^{۲۹}

د هجر وصال محمد خان په اړه بيا يوه بله ناشوني
خبره مخې ته راشي چې د دې شاعر يو نظم چاپ دے
خو په ټوله تذکره کېږي دا واحد شاعر دے چې
پوره پېژندگلو، عهده او بيا د ياد گرېښې تر
عنوان لاندې يې دوه مخه وېنا چاپ ده - هغه څه
په دې ډول ده -
"يادگرېښه"

د خداے بخښلي خوناي مرگي خوړې لور په
ياد کېږي دا يو څو ټکي ليکم - - -
- - - او زما ځواني مرگه لور دې الله
تعالی سره د ټولو مسلمانانو اوبخښي
آمين ثم آمين
په درناوي

د سال محمد منېجر مسلم کمرشل سينک ځوئي
د مرحوم خدائي خدمتگار ناياب خان کاکا

چم جان خپل یارحسین^{۳۰}

بله د ذکر وړ نکته چې کومه په دې تذکره کښې په نظر راځي هغه د ټولنې د مرکزي غړو یا عهدیدارانو جانبدارانه رویه ده کومه چې د وصال مخه منېجر په کس کښې په نظر راځي - په ادبي تکنیکي فن پارو کښې باید چې د جذباتیت نه کار وانه خستې شي - او د غیر جانبدارۍ سره د ادب خدمت ترسره کړې شي او که مرتب کونکي څه قسمه جانبداري ضروري گڼي نو باید چې د هغې وضاحت وکړې شي خو په دې تذکره کښې هېڅ قسمه وضاحتي بیان په نظر نه راځي او پرته د دې شاعرانو له یو هومره ځای هم نه د ورکړې شوې - د دولس شاعرانو پینځه پینځه، د یو شاعر شپږ، د اته شاعرانو څلور څلور، د درې شاعرانو درې درې، د یو شاعر دوه او د یو صرف یو کلام چاپ کړې شوي دي - دا ټول شپږ ویش شوي، پاتې شو اوویشتم د هغه ذکر به جدا کول مناسب وگڼم، اوویشتم شاعر چې په فهرست کښې هم په ۲۷ نمر د دې دا ښاغلی جمشید انجم دې چې د ټولنې کشر سېکتر دې - پهدې تذکره کښې جمشید انجم د نرگسیت ښکار ښکاري هغه داسې چې په تذکره کښې تر ټولو زیات ځای یې حان له نیولې دې - د تذکري په ابتداء کښې ثناء، په ثناء ورپسې نعت شریف، "رځر او د رځرو گلونه" د سرخط لاندې نهه مخه سريزه او بیا په تذکره څښې په ترتیب ۶ کلامونه چې یو اوږد نظم، یوه چاربیته او دوه غزلې د جمشید انجم چاپ دي - چې په مجموعي توگه یې تر ټولو زیات سپېښ نیولې دي - د دې خبرې نه هم انکار ممکن نه دې چې د ټولنې غړي په حېث په دوه دمه واری او هلې ځلې تر ټولو زیاتې وي او دا به یې خپل حق گڼلې وي خو ه به یو واری بیا هغه خبره وکړم چې د لوستونکو د شک و شېبه د لرې کولو د پاره پکار وه چې وضاحتي نوټ شامل کړې شوي وي -

په تذکره کښې یوه بله خامي د کتابت یا کمپوزنگ غلطیاني دي چې د ورومېې صفحې نه شروع شوي دي او ځای په ځای په لاس سمونه (correction) یا د زیاتي ټکو په مارکر یا وائټنر (Whitner) وړانول د تکنیکي خامیو څرگندونه کوي — او داسې ښکاري چې د پروف ریډنگ زړه چاؤدنې محله مرتبینو دومره سنجیده نه ده اخستې ځکه دغه غلطیاني په ځای پاتې شوي دي خو وروسته بیا د کتاب چاپ کېدو نه پس یې دې طرف ته پاملرنه شوې ده او په لاسو یې دغه سموونه کړي ده کوم چې یو ښه تاثیر نه ورکوي — د مثال په توګه په اګا کښې په صفحه ۲ کښې سموونه کال ۲۰۱۰ء په لاسو لیکلې شوي دي — سلیم بک سلیرز نزدې "زړه" بس اډه یار حسېن کښې زړه په لاسو لیکلې شوي دي — هغه ټکي چې ځای په ځای په لاسو لیکلې شوي دي یو څو مثالونو تفصیل یې په دې ډول دي:

نحرونو، ادب، کشر سېتر، به، لارو، څه خو، ده، زړه وغېره — په تذکره کښې داسې ټکي هم شته چې وړان کړي شوي دي څه مچالونه یې په دې ډول دي —

دنیا ته یې رلېږلې، وړان کړي شوي دي — په دې غزل کښې څلورم شعر د چې مصرعې یې په تور مارکر وړانې کړي شوي په دې غزل څښې څلورم شعر د چې مصرعې یې په تور مارکر وړانې کړي شوي او یوه پوره مصرعه په لاس لیکلې شوې ده — مصرعه داسې ده:

هره لحظه مې په اهوڼو او سلګو تېره کړه^{۳۱}

د غزل درېم شعر په لاس وړان شوې دي — که په تذکره کښې د موجودو کلامونو په فني جزئیاتو خبره وکړو نو پهدې تذکره کښې ښه کلامونه هم شته چې د موضوع او فن په لحاظ بهترین دي —

ريښې ريښې مې شے ګرېونا جانانه ستا
کوڅه کښې
خومره مې ګران شولول ګزراڼ جانانه
ستا کوڅه کښې^{۳۲}

ه
بېګاه مې ټوله شپه د هجر په لمبو
تېره کړه
لمحه لمحہ مې ستا تصوير ته په کتو
تېره کړه^{۳۳}

ه
شي سپېنلي به درته ټول حسينان
که د حواني په بام خاتۀ دې وکړه^{۳۴}
ولې څۀ کلامونه په فني اعتبار لږ کمزوري
هم دي — چې په تذکره کښې د شاملولو نه دا
څرګندونه کيږي چې د مرتبينو مقصد د خپلې سيمې
يا ټولنې د شاعرانو کلامونه خوندي کول وو — د
مثال په توګه:

د ممتاز حسېن صميم څلور کلامونه چې غزل نما دي
خو په څلورو څلورو شعرونو مشتمل دي کوم چې د
يو مکمل غزل په حيث نه شي شاملېدے —
په دې حقله اسرارالدين اسرار د وېنا تر مخه:
"زمونږ دا ډله د بنا ريې د ادبي ژوند
نه لري — د کلي وال ژوند سره اړه لري —
زمونږ وسائل کم او مسائل ډېر دي زمونږ
علم او فراست د هغوي په مقابله کښې
ډير کم دے نو ځکه زمونږ شري او شعري
فکر د دې دواړو اصنافو د علم او شعري
قواعدو بحرونو، اوزانونو، طرز بيان او
حسب منشاء خپل اطهار خيال کښې د هغوي
سره سيال نه شي کيدے"^{۳۵}

خو زما په اند دا د ټولنې د سرپرست د اړخه يو
کمزور دليدل د ځکه چې تخليق يو افابي او
قدرتي ورکړه ده دا په هڅ ښاريې يا کليوال
ژوند انحسار نه لري بلکې کليوال ژوند خو فطرت

ته د لا نزدیكت په وجه د زیات تخلیق سبب جوړیږي -

په مجموعي توګه دا تذکره پښتو ادب ته په عمومي او د صوابی ادبی خلقو د اړه په خصوصي توګه د تذکرو په لړ کېږي یوه ارزښت ناکه اضافه ده - چې د پښتو مټینان ترې ډېر څه زده کولې شي او تذکرو په لړ کېږي د ادب خدمت او د شاعرانو د ډاډګرېږنې په توګه پکار راتلې شي - که د مرتب کوونکو له خوا په ذکر شوو خامیو په سنجیدګۍ سره په وخت غور شوې و نو دا د دې نه هم زیاته ګټوره او ښائسته ثابتيده شوه - کېدې شي چې د مرتب کوونکو دا د تذکري د مرتب کولو وړومبۍ تجربه وه خو باید چې د پوهانو نه یې رهنمائي اخستې و خو بیا هم دوي تذکري مرتبین او مرستایل د ستائیلو وړ دي -

په ادبي فن پارو کېږي کمې بېشتې څه نوې خبره نه ده او هم دا د نوې زده کړو او بهترین پېش رفت سبب ګرځي -

حواله جات

- ۱ کیرانوي، مولانا وحیدالزمان، القاموس الجديده، اداره اسلامیات لاهور، جون ۱۹۹۰ء، ص ۳۱۰
- ۲ دهلوي، سيد احمد، فرهنگي اصفیه، جلد اول، اردو سائنس بورډ، لاهور، ۲۰۱۰ء، ص ۵۹۹
- ۳ رئیس احمد، ډاکټر، اردو تذکره نگاري، مکتبه دين و ادب لکهنؤ، ۱۹۹۸ء، ص ۲
- ۴ رئیس احمد، ډاکټر، اردو تذکره نگاري، مکتبه دين و ادب لکهنؤ، ۱۹۹۸ء، ص ۲
- ۵ ساحل، سعيد احمد، ښاغلي دوېم ټوک، د دير پښتو ادبي ټولنې تذکره، اعراف پرنټرز پېښور، ستمبر ۲۰۱۸ء، ص ۱۷، ۱۸

- ۶ حبیب اللہ رفیع، د پشتو پخوانی تذکرې، د افغانستان اکادمي و تاریخ او ادب ټولنه، ۱۳۵۰ء، ص ۱
- ۷ سلیمان ماکو، تذکره الاولیاء، مرتب پوهاند عبدالحی حبیبی، د علامه حبیبی د څېړنو مرکز، ۲۰۰۰ء، ص ۵
- ۸ حبیب اللہ رفیع، د پشتو پخوانی تذکرې، ص ۱۰
- ۹ هم دغه، ص ۲۰
- ۱۰ ساحل، سعید احمد، ښاغلي دویم ټوک، ص ۲۲، ۲۳
- ۱۱ هوتک، محمد بن داؤد، پټه خزانه، پشتو نړیواله مرکز، ۲۰۱۶ء، ص ۴۴
- ۱۲ ساحل، سعید احمد، ښاغلي دویم ټوک ص ۲۳
- ۱۳ عابد، عبدالله جان، پشتو زبان و ادب کے مختصر تاریخ، ص ۳۷۹
- ۱۴ جمه د انجم، رځر او د رځرو گلونه، (مشموله)، د رځرو گلونه، مرتب، عادل پښتون یار، شاعري علي خان، طارق علي خېپل، اباسین پرنټنگ پېښور، ۲۰۱۰ء، ص ۲۱۰، ۲۶
- ۱۵ د رځرو گلونه، مرتب عادل پښتون یار او ملگري، اباسین پرنټنگ پریس ۲۰۱۰ء، ص ۲
- ۱۶ هم دغه، ص ۳
- ۱۷ هم دغه، ص ۳
- ۱۸ هم دغه، ص ۴، ۵
- ۱۹ هم دغه، شاپانه
- ۲۰ هم دغه، ص ۱۹
- ۲۱ هم دغه، ص ۱۱
- ۲۲ هم دغه، ص ۳۵
- ۲۳ هم دغه، ص ۳۷
- ۲۴ هم دغه، ص ۴۱
- ۲۵ هم دغه، ص ۵۰
- ۲۶ هم دغه، ص ۲۰، ۱۹

- ۲۷ ہم د غه ، ص ۳۱
۲۸ ہم د غه ، ص ۴۱
۲۹ ہم د غه ، ص ۱۰۹
۳۰ ہم د غه ، ص ۱۰۴
۳۱ ہم د غه ، ص ۱۷۴
۳۲ ہم د غه ، ص ۲
۳۳ ہم د غه ، ص ۱۹، ۲۹، ۳۰، ۷۵، ۱۱۱، ۱۲۳، ۱۲۷، ۱۴۰
۳۴ ہم د غه ، ص ۲۷، ۷۹، ۹۰، ۹۷
۳۵ ہم د غه ، ص ۷۹